

kommer til at betale en Pris for de Varer, den skal købe af dansk Fabrikat, som er højere end nødvendigt for, at disse Varer kan fremstilles og sælges, med andre Ord, at der overholdes rimelige Priser paa disse Varer. Det glæder mig, at denne Ændring er indsat af Folketinget i det Lovforslag, som blev fremsat af den højtærede Minister, og jeg tror, at jeg kan lykønske Ministeren til at tage denne Opgave op. Den vil sikkert vise sig at have overordentlig stor samfundsnyttig Betydning og sikkert danne Forbillede for Foranstaltninger paa andre Omraader, hvor Prisdannelsen eventuelt er forkert. Og hvis man vil udvide sin Virksomhed hertil, vil det betyde langt, langt mere for Industrien og Produktionens Opretholdelse i Danmark end alle de Foranstaltninger og alle de Punkter, som Ministeriet hidtil har ment kunde være nyttige i den Henseende.

Tvede: Det ærede Medlem, der talte for det socialdemokratiske Parti (Bramsnæs), fandt, at Behandlingen af dette Lovforslag nærmede sig til Jaskværk. Jeg tror, det er ganske almindeligt, at Lovforslag af et Indhold som det foreliggende behandles meget hurtigt her paa Rigsdagen, og jeg vil ogsaa mene, at dette Lovforslag bør behandles og gøres færdigt straks, thi et Lovforslag af dette Indhold vilde jo tabe en stor Del af sin Værdi, hvis det skulde ligge i længere Tid paa Rigsdagen, saaledes at der blev Lejlighed for Folk, adviserede om, hvad der vilde ske, til at indføre betydelige Mængder i Mellemtiden. Saa vidt jeg erindrer, har da ogsaa Lovforslag af denne Art altid været behandlet meget hurtigt. Jeg minder om, at da Lovforslaget om Luksustolden første Gang kom frem i denne Rigsdagssamling, blev dets Behandling tilendebragt samme Dag i begge Rigsdagens høje Ting. Naar dernæst det ærede Medlem mente, at det Lovforslag, der her er forelagt af Handelsministeren, nærmede sig til Enevælde, tror jeg dog, den tidligere, radikale Regering paa det Punkt fuldstændig har distanceret den nuværende Handelsminister; thi i det Lovforslag, som Indenrigsminister Rode forelagde, og som blev til Loven af 7. August 1914, var det overdraget Indenrigsministeren at træffe alle de Foranstaltninger til Regulering af Priserne paa Levnedsmidler og andre Varer, som var ønskelige, og der var overhovedet slet ingen Tidsbegrænsning. Det er noget, vi erindrer saa udmærket godt fra de senere Forhandlinger her paa Rigsdagen. Den nuværende Han-

delsminister har ikke ment, han skulde have en saadan Bemyndigelse for længere Tid, end dette Finansaar løber. Jeg har ikke noget som helst at indvende imod, at Lovforslaget er blevet omarbejdet i det høje Folketing, vi kan fra vor Side modtage den Redaktion, det har faaet. Men der er dog en betydelig Forskel paa den Form, Lovforslaget havde, da det blev fremsat af Handelsministeren, og den Bemyndigelse, som den tidligere Indenrigsminister i Ministeriet Zahle fik.

Hvad der nu vil ske her i Landet, naar dette Lovforslag bliver vedtaget, er jo ikke noget nyt eller enestaaende, idet der allerede i adskillige andre Lande er truffet Lovforanstaltninger sigtende til at begrænse den overhaandtagende Konkurrence fra de valutavage Lande. Den betydelige Indførsel, vi alt for længe har haft fra disse Lande, har vanskeliggjort Arbejdsmulighederne paa de Omraader, Lovforslaget omhandler, og det er dette Forhold, man nu vil søge at faa ændret. Jeg sagde, at det har varet alt for længe, og jeg tror, jeg med fuld Ret bruger dette Udtryk, idet en tidligere Indgriben utvivlsomt vilde have haft til Følge, at Arbejdsløsheden ikke var blevet nær saa stor, som den i den forløbne Tid har været. Den er jo endnu fremdeles meget stor; indenfor Tobaksindustrien er der ca. 2700 Mand ledige af ca. 8200. Indenfor store Kredse af vort Samfund hilses det Lovforslag, Handelsministeren her har fremsat, med Tilfredshed, men lige saa sikkert er det, at adskillige Kredse ser paa det med megen Betænkelighed, og jeg maa sige, jeg vilde have syntes, at det havde været lykkeligere for Samfundet, om Forholdene havde været saadanne, at man kunde have undgaet en Lov af det Indhold. Men Tiderne er haarde, og de nødvendiggør den. Ved en første Betragtning synes det saa lige til, at man lader Indførselen ske til saa lave Priser som muligt, saa kan Folk købe saa billigt som muligt, hvorved Levofoden sættes ned. Men det er ogsaa kun ved en første Betragtning, at dette Ræsonnement kan holde, thi i Praksis vil det vise sig, at har først den udenlandske Tilvirkning faaet slaaet den indenlandske Produktion paa det paagældende Omraade ned, vil det ikke være ret længe, før Leverandørerne af de udenlandske Varer nok skal vide at diktere os Priserne, og det bliver Priser, der ikke blot er paa Højde med dem, vi nu har, men som kan gaa betydeligt højere. Saa siger man, at saa kan vi begynde igen at producere, men det er slet ikke